

Adriaan

"Adriaan! Adriaan!"

De strenge maar warme bariton kon van niemand anders zijn dan van Sint Pieter zelf. Een siddering ging door het ganse Hemelvolkje, ook al hadden ze eigenlijk niets te vrezen, en zelfs God de Vader – aan een occasionele siësta bezig – trok lui één oog open.

"Adriaan, kom eens hier!", klonk het vermanend.

Adriaan, die nu niet precies zijn hemel verdiend had met prompte gehoorzaamheid, kwam schoorvoetend af.

"Ja, Sint Petrus, wat kan ik voor u doen?"

"Petrus, Petrus...", gromde Sint Pieter binnensmonds, "dat is bier van Bavikhove. Gij, Brouwer, zoudt dat moeten weten... Zeg ne keer, wat hebt ge nu weer uitgespookt?"

Adriaan Brouwer was nu niet direkt een zorgenkind, maar Sint Pieter moest hem toch méér in de gaten houden dan de anderen.

"Ikke? Ik zou 't niet weten..." stotterde Adriaan. Hij dacht aan het achterpoortje waarlangs hij dit paradijs van rijstap en gouden lepelkes was binnengekomen, en hoe gemakkelijk dit wel eens zou kunnen weer opengaan, maar dan in de andere richting.

"Hela manneke, géén spellekes met Sint Pieter, hé! Wat is dat daar met die wielertoeristen *Ontspanning Verenigt* uit Oeselgem? Ik heb daar gelijk klachten van gehoord deze middag, van één van hen, die onmiddellijk na hun zondagse rit naar de kerk is gevlogen om onze Baas te aanroepen, in plaats van het clublokaal eer aan te doen."

Adriaan kreeg het een beetje benauwd.

"*Ontspanning Verenigt*, Sint Petrus, niet *Ontspanning...*", zei hij voorzichtig.

"Haha! Ziede wel dat ge ze kent! Wel, vertel maar op! Wat is dat van die *paalkes*?" Sint Pieter was vastberaden.

"Ik... zij... wel, ik... ik heb de paalkes van mijn fietsroute weggenomen..."

"De paalkes van uw... maar allee, jong, zijde gij nu helemáál... dan moeten die gasten toch konteverkeerd gereden zijn?"

Bij Sint Pieter begon een en ander te dagen.

"Zeg eens, dat is toch niet de eerste keer, zeker? Heb ik u daar verleden jaar ook niet moeten voor op de vingers tikken? En 't jaar voordien ook al?!"

"Ja, Sint P..."

"Pieter, géén Petrus. Dat is bier van Bavikhove. Maar jongen toch, waarom doede gij da'? Da' van die paalkes?"

"Wel Sint Pe...Sint Pietrus, ik wou die mannen eens een lesje leren, kwestie dat ze tot inzicht zouden komen, om alzo gemakkelijker dan ikzelf in de Hemel te komen, ziede..."

"Jaja, dat is dan wel heel nobel, maar niet de juiste manier, hé jongen." Sint Pieter was ondertussen weer de goedgehartige herder, vol mededogen met al wat leefde. "Ge ziet dat ge van pedagogiek niet veel kaas hebt gegeten. Maar waarom denkt gij dat die mannen een beetje – hoe zou ik zeggen – *bijgestuurd* moeten worden?"

"Ho, Sint Pieter, gij kent ze niet goed, hé. 't Zijn felle mannen, zulle, en die vrouwen die er bij rijden maar-deze-keer-niet-en-anders-wel-soms, óók hoor ('t is soms 't zien weerd, maar ge krijgt er wel zeer van in uw ogen en een klein vleksken op uw zieltje). 't Is maar om te zeggen, 't zijn zeker geen watjes, die gasten, en..."

"Allee allee, Adriaan, g'hebt zelf meer zottigheden geschilderd dan wat anders, en 't is ook niet dat ge 't allemaal zelf uitgevonden hebt, hé. Trouwens, vanwaar zoudt ge 't allemaal geleerd hebben... toch zeker niet in 't gevang waarin dat ge gezeten hebt!"

"Jamaar, beste Sint," – Adriaan kreeg een bevlieging van iets dat in de Hemel al redelijk wel bekend is, maar op Aarde nog niet, behalve bij bepaalde politieke partijen – "ge weet nog niet alles! Die mannen (en vrouwen !) tappen niet alleen bier maar ook moppen! Langs de straat grappen en grollen ze alsof Het Leven het Aards Paradijs voorstelt, en ge weet zelf, nietwaar, dat dat één groot *foefken* is. Met alle respect voor uwen (en in rechte lijn ook mijnen) Baas. Maar bovendien..." – en in dezelfde asem sloeg Adriaan een drievoudig kruisteken - ..."gebruiken zij te pas en te onpas schuttingtaal!"

"Schuttingtaal?! Wat moet ik me dáár bij voorstellen ?", schrok Sint Pieter. Van de slag miek hij ook een kruisteken, maar met zijn linker hand. Zodanig was ie ontsteld.

"Euh... euh..." Adriaan begon te hakkelen lijk een klepelmaaier, en het zweet liep van zijn slapen langs zijn snor tot in zijn kinnebakbaard.

"Ik kan wel een paar voorbeelden geven, maar zoudt ge niet eerst dat achterpoortje gaan sluiten? Ik zou niet graag..."

"Hmm," bromde Sint Pieter, "ik snap het al. *Bon*, zwijgt er maar over. Weet ge wat, zet rap die paalkes terug, niet voor die gasten van – hoe is't nu ook weer... Ontsnapping Verlenigt ?... – maar voor al die andere arme zielen, die *bij God* een kriez' kardjak zouden kunnen krijgen op 't ongepaste moment, en ge weet, we zijn hier nog niet klaar met de verbouwingen... 'k Zou misschien *Taelman* ne keer moeten aanroepen om er wat meer spoed achter te zetten."

"Ik zou dat niet doen, Sint Pietrus, want 't zal toch al 't hope te gare geen avance zijn. En trouwens, bij de WTC Oeselgem *Ontspanning Verenigt* kunnen ze hem niet missen! Hij is daar de voorzitter, hé."

"Ach zo," besloot Sint Pieter, "allee, ik zal hem dan maar zijnen Hemel laten verdienen zonder mij te moeien, al zal 't zijnen tijd kosten... of neen, ik zal hem toch nog één keer *verlichten*, aangaande uw fameuze fietsroute..."

En alzo kwam het dat de Adriaan Brouwer route vanaf 2009 definitief van de wielerkalender van WTC Oeselgem werd geschrapt. Echt waar.

---oooOOOooo---